

TRIBUNAL
SECTIA COMERCIALA, DE CONTENCIOS
ADMINISTRATIV SI FISCAL

SENTINTA CIVILA
Sedinta publica din data de 08.02.2006

Pe rol fiind solutionarea contestatiei formulata de reclamantii X, Y, Z si SC S SRL in contradictoriu cu parata Directia Generala a Finantelor Publice, avand ca obiect contestatie in materie fiscala.

Se constata ca toate sustinerile si concluziile partilor au fost consemnate in incheierea sedintei publice din 01.02.2006, incheiere ce face parte integranta din prezenta sentinta a carei pronuntare a fost amanata pentru data de 08.02.2006, cand in urma deliberarii s-a pronuntat urmatoarea hotarare.

TRIBUNALUL

Asupra cererii de fata ,

La originea contenciosului administrativ fiscal dintre debitoarea SC S SRL si Directia Generala a Finantelor Publice, sta procesul verbal de control incheiat in data de 02.02.2005 (f.79-89). Controlul a fost cerut de organul de politie, s-a desfasurat in perioada 26.01.2005-02.02.2005 si a cuprins perioada 01.07.2001 - 28.02.2002. Controlul a retinut urmatoarele:

Conform balantei de verificare din 31.12.2001 societatea debitoare a inregistrat un profit brut de () lei pentru care s-a determinat un impozit pe profit in suma de () lei neachitat pana la data controlului.

Din balanta de verificare incheiata la 28.02.2002 rezulta o pierdere contabila de () lei si un stoc de marfa de () lei din care taxa pe valoarea adaugata neexigibila in valoare de () lei si adaos comercial de () lei.

Organul de control retine din spusele unui administrator(f.80) ca marfa pe stoc nu a fost vanduta in cadrul termenului de garantie motiv pentru care a fost distrusa, insa acte care sa ateste distrugerea nu au fost prezentate.

In conformitate cu prevederile Ordonantei Guvernului nr.70/1994 modificata, art.4 pct.3 lit f) nu sunt deductibile la calculul impozitului pe profit cheltuielile privind bunurile de natura stocurilor constatate lipsa in gestiune sau degradate si neimputabile.

Avand in vedere cele de mai sus, organul de control i-a recalculat profitul brut impozabil pentru anul fiscal 2002 prin readmiterea cheltuielilor cu marfa gasita pe stoc.

Dupa scaderea taxei pe valoarea adaugata si a adaosului comercial s-a calculat un profit brut impozabil la 31.03.2002 de () lei. Asupra acestuia s-a calculat un impozit pe profit in suma de () lei, majorari de intarziere in suma de () lei si penalitati de intarziere in suma de () lei, total () lei, (f 86). Aceasta suma face obiectul litigiului.

Potrivit art.175 alin (1) din Codul de procedura fiscala debitoarea a formulat contestatie impotriva titlului de creanta care a fost solutionat prin decizia din data de 13.06.2005 (f.6-13) de catre Biroul Solutionarea Contestatiilor din cadrul Directiei Generale a Finantelor Publice. Obligatia de plata pentru suma de () lei (inclusa in totalul de () lei pct.1 din decizie - fila 13) a fost mentinuta.

In conformitate cu art.188 (2) Cod procedura fiscala debitorul a sesizat instanta de contencios administrativ - fiscal cu "plangere" inregistrata la 12.07.2005 prin care s-a cerut anulara deciziei din data de 13.06.2005 si exonerarea de plata a sumei de () lei.

Potrivit art.10 alin (1) din Legea nr.554/2004 competenta in prima instanta revine Tribunalului.

In motivarea actiunii reclamanta arata ca organul de control a interpretat gresit dispozitiile art.4 pct.3 lit f) din Ordonanta Guvernului nr.70/1994.

In concret s-a sustinut ca asociatii au adus un aport personal de () lei cu titlu de imprumut acordat societatii inregistrat in bilantul din 28.02.2002 in contul 455 - aport personal. Din aceasta suma s-a cumparat marfa care nu a putut fi vanduta in termen de valabilitate. Pentru asociatul care a adus aportul de mai sus s-a atribuit marfa nevanduta astfel stingandu-se obligatia societatii fata de asociat . Asociatul care a primit marfa nevanduta in termen de valabilitate a distrus-o ulterior.

Intimata a depus intampinare prin care a cerut respingerea actiunii reiterand sustinerile organului de control in sensul ca nu sunt deductibile cheltuielile cu marfa pe stoc gasite lipsa in gestiune sau degradata si neimputabila.In cauza s-a efectuat, la cererea reclamantei, o expertiza contabila (f.111-117). S-a depus actul intitulat proces verbal din 15.03.2002 (f.122) pentru compensarea obligatiilor banesti fata de asociat.

Actiunea nu este intemeiata.

Profitul impozabil se calculeaza ca diferenta intre veniturile realizate din orice sursa si cheltuielile efectuate in scopul realizarii de venituri din care se scad veniturile neimpozabile si la care se adauga cheltuielile nedeductibile.

Este esential de retinut prin solutionarea cauzei ca veniturile si cheltuielile care se iau in calcul la stabilirea profitului impozabil sunt cele inregistrate in contabilitate potrivit reglementarilor din Legea nr.82/1991.

Procesul verbal de la fila 122 nu a fost inregistrat.

Este necontestat ca organul de control a gasit un stoc de marfuri lipsa in gestiune. In masura in care nu au existat acte justificative care sa ateste distrugerea acestui stoc in valoare de () lei nu poate exista nici o certitudine ca marfa nu a fost vanduta fara acte.

Expertiza nu face obiectiuni la calculele aritmetice insa precizeaza (f.113) ca atunci cand se constata marfuri lipsa sau degradate nu opereaza automat excluderea valorii lor din elementele profitului societatii pentru determinarea profitului impozabil.

Contribuabilul are posibilitatea sa recupereze, total sau partial aceste valori de la persoane vinovate sa le recupereze de la asigurator, sa inregistreze valoarea pe cheltuieli si sa le suporte din beneficiile proprii ramase dupa stabilirea impozitului pe profit.

Primele doua situatii nu pot fi luate in discutie. Nu a avut loc nici o procedura prin care sa se stabileasca care dintre cei trei administratori se face vinovat de lipsa in gestiune.

S-a compensat suma de () lei reprezentand aportul personal al asociatului X cu o parte din lipsa in gestiune, restul asociatilor acceptand acest lucru. Aceasta conventie (f.122) nu tine loc de stabilirea caracterului imputabil al lipsei.

Contract de asigurare nu a existat pentru marfa lipsa situatie in care nu se pune problema ca societatea sa fie despagubita.

Expertiza retine (pct.3 f114) ca societatea la data constatarii nevalabilitatii marfurilor, avea obligatii legale de a proceda la inventar, consemnarea starii de fapt intr-un document, stabilirea modului de rezolvare a lipsei, inregistrarea in contabilitate in functie de modul de rezolvare adoptat- operatii care nu s-au facut decat in iulie 2005, dupa declararea procedurii de contencios fiscal. S-a scos din evidenta intreaga valoarea a stocului. La 31 iulie 2005 (f.120) s-a facut o noua balanta unde marfa lipsa a fost trecuta in debitul asociatilor .

Expertiza porneste de la premiza ca a existat o distrugere a marfii lipsa si o stabilire a vinovatiei ceea ce nu este real. Refacerea situatiei contabile la 3 ani si 5 luni dupa ce au avut loc evenimentele ce trebuiau inregistrate nu este admisibila deoarece nu suntem in prezenta unor erori de inregistrare . S-ar fi putut corecta inregistrarile daca distrugerea si vinovatia pentru lipsa in gestiune ar fi fost dovedita.

PENTRU ACESTE MOTIVE
IN NUMELE LEGII
HOTARASTE:

Respinge ca nefondata actiunea reclamantei SC S SRL , reprezentata de administratorii X , Y, Z intentata paratei Directia Generala a Finantelor Publice avnd ca obiect anularea deciziei din data de 13.06.2005 pronuntata de Biroul Solutionarea Contestatiilor din cadrul paratei privind suma de () lei reprezentand impozit pe profit, dobanzi si penalitati de intarziere.

Cheltuieli de judecata nu au fost cerute de parata.

Cu drept de recurs in termen de 15 zile de la pronuntare.

Pronuntata in sedinta publica azi 08.02.2006.